

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Janem Peroutkou ve věci

žalobkyně: **Y. M.**, narozená X
státní příslušnice Ukrajiny
bytem X

zastoupená advokátem Mgr. et. Mgr. Markem Čechovským, Ph.D.
sídlem Opletalova 1417/25, Praha – Nové Město

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha – Holešovice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2025, č. j. OAM-396094-14/DO-2025, MV-116484-13/OAM-2025,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Věc se postupuje Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců k vyřízení žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dočasné ochrany rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 10. 2025, č. j. OAM-396094-14/DO-2025, MV-116484-13/OAM-2025.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), podanou soudu dne 20. 11. 2025, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný podle § 5 odst. 7 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaných invazí vojsk Ruské federace (dále jen „Lex Ukrajina“), ve spojení s § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců (dále jen „zákon o dočasné ochraně“), žalobkyninu žádost o dočasnou ochranu zamítnul, neboť jí dočasnou ochranu poskytnul jiný členský stát, konkrétně Německo.
- Žalobkyně v žalobě poukázala na to, že žalovaný dlouhodobě nerespektuje judikaturu NSS týkající se prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. března 2022, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu článku 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana. Žalobkyně citovala rozsudek NSS ze dne 11. 9. 2025, č. j. 1 Azs 126/2025-28, a rozsudek ze dne 3. 4. 2025, č. j. 1 Azs 174/2024-42, č. 4682/2025 Sb. NSS. Podle posledně zmíněného rozsudku měl žalovaný žalobkyni poučit o nemožnosti čerpat práva plynoucí z dočasné ochrany ve více členských státech současně. Též měl žalobkyni vyzvat k tomu, aby v přiměřené lhůtě učinila kroky k ukončení pobytového oprávnění v hostitelském členském státě. To žalovaný neučinil. Žalovaný nadále popírá judikaturu NSS s argumentací, jež u NSS Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

dlouhodobě nemá úspěch. Žalovaný si vyžádal informace o zákonné úpravě dočasné ochrany v Německu. Z nich vyplynulo, že v případě žalobkyniny nepřítomnosti v Německu toto pobytové oprávnění zaniká ze zákona. To, zda žalobkyni mohlo oprávnění k pobytu v Německu zaniknout ze zákona, však žalovaný dále neověřoval. Pouze se omezil na výpis z *Temporary Protection Platform*, podle kterého má žalobkyně aktivní dočasnou ochranu v Německu. Již v žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného, který žalobkyně spatřovala v tom, že žalovaný vrátil žalobkyni žádost o dočasnou ochranu se sdělením o důvodu nepřijatelnosti, ale žalobkyně tvrdila, že jí dočasná ochrana v Německu zanikla (rozsudkem ze dne 11. 8. 2025, č. j. 10 A 86/2025-27, Městský soud v Praze přikázal žalovanému, aby obnovil stav před vrácením žádosti o dočasnou ochranu).

3. Soud nejprve zkoumal, zda jsou splněny předpoklady pro věcné projednání žaloby. Dospěl k závěru, že tomu tak není, neboť žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem.
4. Pokud jde o řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., lze žalobou napadat přímo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jen tehdy, je-li výjimečně správní řízení zvláštním zákonem konstruováno jako jednostupňové. Není-li tomu tak, potom má nevyčerpání dostupných řádných opravných prostředků žalobcem za následek nepřípustnost žaloby. Takovou žalobu soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítne, nejedná-li se o situaci, kdy rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu žalobcových práv změněno k opravnému prostředku jiného [srov. § 68 písm. a) in fine s. ř. s.].
5. V nyní posuzované věci žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl o žalobkynině žádosti o udělení dočasné ochrany podle Lex Ukrajina, a to tak, že její žádost zamítl a dočasnou ochranu jí neudělil. Přímo v napadeném rozhodnutí byla žalobkyně poučena o možnosti podat správní žalobu.
6. Podle § 4 odst. 1 Lex Ukrajina na řízení o udělení dočasné ochrany se obdobně použijí ustanovení zákona o pobytu cizinců na území České republiky o udělování víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území České republiky.
7. Ustanovení § 4 odst. 2 Lex Ukrajina obsahuje výčet ustanovení zákona o dočasné ochraně a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, která se ve věci dočasné ochrany podle Lex Ukrajina nepoužijí.
8. Podle § 4 odst. 3 Lex Ukrajina, nestanoví-li tento zákon jinak, použije se na udělování dočasné ochrany podle tohoto zákona zákon o dočasné ochraně cizinců. Ve věcech, které zákon o dočasné ochraně cizinců neupravuje, se použije zákon o pobytu cizinců.
9. Podle § 5 odst. 7 Lex Ukrajina se ve věci neudělení nebo odnětí dočasné ochrany použije zákon o dočasné ochraně cizinců.
10. Podle § 56 odst. 5 zákona o pobytu cizinců ministerstvo vnitra písemně informuje cizince o důvodech neudělení dlouhodobého víza a o jeho oprávnění požádat ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení informace o neudělení dlouhodobého víza o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza (§ 180e).
11. Podle § 168 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se ustanovení částí druhé a třetí zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nevztahují mimo jiné na řízení podle § 33 a § 180e zákona o pobytu cizinců.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

12. V rozsudku ze dne 18. 8. 2023, č. j. 5 Azs 39/2023-24, č. 4515/2023 Sb. NSS, se NSS zabýval případem cizince, jehož žádost o dočasnou ochranu žalovaný zamítnul podle § 4 odst. 1 Lex Ukrajina ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, neboť žalovaný zjistil jinou závažnou překážku pobytu cizince na území. Ve zmíněném rozsudku NSS vysvětlil, že § 4 odst. 3 a § 5 odst. 7 Lex Ukrajina určují pouze hmotněprávní režim rozhodování o dočasné ochraně v režimu Lex Ukrajina. Procesní postup v řízeních o udělení dočasné ochrany v režimu Lex Ukrajina je totiž výslovně upraven v § 4 odst. 1 tohoto zákona, podle něhož na řízení o udělení

dočasné ochrany se obdobně použijí ustanovení zákona o pobytu cizinců upravující udělování dlouhodobého víza, s výjimkou těch, jež jsou vypočtena v § 4 odst. 2 Lex Ukrajina (body 28 a 33). Podle NSS měl cizinec využít žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza jakožto řádného opravného prostředku, jehož neúspěšné vyčerpání je předpokladem následného podání žaloby podle § 65 s. ř. s. Teprve rozhodnutí o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza, k němuž je příslušná Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, je rozhodnutím „žalovatelným“.

13. Na tento rozsudek NSS navázal v rozsudku ze dne 20. 11. 2025, č. j. 22 Azs 248/2025-17. V něm NSS řešil případ cizince, jehož žádost o dočasnou ochranu žalovaný zamítnul podle § 5 odst. 7 Lex Ukrajina ve spojení s § 10 odst. 1 písm. a) zákona o dočasné ochraně, neboť cizinci poskytnul dočasnou ochranu jiný členský stát Evropské unie (jednalo se tak o situaci obdobnou nyní projednávané věci). Ani v případě, kdy žalovaný žádost o dočasnou ochranu po hmotněprávní stránce zamítl nikoli z důvodu uvedeného v zákoně o pobytu cizinců, ale z důvodu stanoveného v zákoně o dočasné ochraně, NSS neshledal důvod se nějak odchýlit od rozsudku č. j. 5 Azs 39/2023-24. V obou případech jde totiž o jednotnou procesní stránku rozhodování o udělení dočasné ochrany, jež spadá pod § 4 odst. 1 Lex Ukrajina. Požadavek § 4 odst. 1 Lex Ukrajina, aby se na řízení o udělení dočasné ochrany obdobně použil rovněž zákon o pobytu cizinců, je formulován obecně. Pro účely obdobného užití zákona o pobytu cizinců „v řízení o udělení dočasné ochrany“ tedy zákon nijak nerozlišuje, zda je žádost o dočasnou ochranu v režimu Lex Ukrajina ve výsledku poskytnuta, anebo zamítnuta a z jakých důvodů (zda podle zákona o dočasné ochraně nebo zákona o pobytu cizinců). Takové rozlišování by podle názoru NSS bylo neúčelné a narušovalo by jednotný režim ochrany žadatelů o dočasnou ochranu. V obou případech jde totiž o shodný režim dočasné ochrany, založený na unijní úrovni prováděcím rozhodnutí Rady (EU) 2022/382, na úrovni vnitrostátní poté úpravou obsaženou právě v Lex Ukrajina (body 26 a 27).
14. S ohledem na výše uvedené dospěl soud v souladu s § 68 písm. a) s. ř. s. k závěru, že žaloba je nepřipustná, neboť žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem. Na uvedeném nic nemění, že žalovaný žalobkyni poučil o možnosti přímo podat žalobu ke správnímu soudu. Pokud tak žalovaný učinil, pochybil.
15. V souladu s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. proto soud žalobu odmítnul.
16. Zároveň soud shledal, že jsou dány podmínky pro postup podle § 46 odst. 5 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení, podal-li návrhovatel návrh proto, že se řídil nesprávným poučením správního orgánu o tom, že proti jeho rozhodnutí není přípustný opravný prostředek, soud z tohoto důvodu tento návrh odmítne a věc postoupí k vyřízení opravného prostředku správnímu orgánu k tomu příslušnému. Byl-li návrh podán včas u soudu, platí, že opravný prostředek byl podán včas.
17. S ohledem na § 4 odst. 1 Lex Ukrajina ve spojení s § 56 odst. 5 a § 180e odst. 7 větou poslední zákona o pobytu cizinců soud postoupil věc Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců k vyřízení žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dočasné ochrany.
18. Spolu se žalobou žalobkyně navrhla, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. O něm však již soud vzhledem k výše uvedenému samostatně nerozhodoval. Předběžná ochrana do pravomocného skončení řízení před soudem je ale pro žalobkyni zachována (srov. § 4 odst. 3 a § 58a zákona o dočasné ochraně). Z výše citovaného rozsudku

NSS č. j. 5 Azs 39/2023-24 dále plyne, že „*využije-li cizinec podání žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dočasné ochrany, je oprávněn nadále setrvat na území ČR*“ (bod 41).

19. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož žaloba byla odmítnuta.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u NSS, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje NSS.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 26. listopadu 2025

JUDr. Jan Peroutka v. r.
samosoudce